

Bramsnæs: Jeg synes ikke, den højtærede Justitsminister benyttede den Lejlighed, jeg søgte at give ham, til at fremkomme med en klar Udtalelse om Regeringens Anskuelse i Spørgsmaalet Guldindløselighed, thi de Udtalelser, som den højtærede Minister fremsatte: at man vilde haabe paa og med alle Midler stræbe imod Guldindløsning saa hurtigt som muligt, er for almindelige til at kunne angive noget som helst Program i saa Henseende. Jeg skal da tillade mig at gentage mit Spørgsmaal, idet jeg stiller det mere koncist. Jeg vil gerne spørge, om det er Ministeriets Mening, at man skal gaa til Guldindløsning ved at fastsætte Indløselighed efter en Skala, saa at man paa et vist Tidspunkt fastsætter Guldindløselighed til en bestemt Pris, derefter paa fremtidige Tidspunkter fastsætter en højere Kurs og paa den Maade vandrer op imod Guldpariteten, og om Ministeriet har gjort sig klart, hvornaar man skal begynde paa en saadan Politik. Der fremsættes Udtalelser i den Retning fra adskillige Sider indenfor Ministeriet og fra adskillige Sider indenfor Partiet Venstre. Jeg vil gerne have præciseret nærmere, hvorledes man tænker sig en saadan successiv Vandring mod Guldfoeden udført. Jeg maa antage, at den højtærede Justitsminister har misforstaaet mit første Spørgsmaal, for det var noget saadant, jeg ønskede Forklaring paa. Det er saadanne Tanker, saadanne Teorier og saadanne Planer, der omtales, naar Spørgsmaalet behandles udenfor Rigsdagen, og det vilde være interessant, synes jeg, om man ogsaa i Rigsdagen kunde faa lidt at vide om Ministeriets Planer i denne Henseende.

Schovelin: Mangt og meget af de Betragtninger, som det ærede 18de tingvalgte Medlem (Brandes) gjorde gældende, kan jeg i og for sig dele. Men hvor rigtigt det end kan være, at Nationalbanken har en stærk Magtstilling, og at det er saa sin Sag for Rigsdagen at ville forsøge at tage Livtag med Nationalbanken, er det dog ogsaa saaledes, at denne Magtstilling — det ærede Medlem brugte netop dette Udtryk — beror paa Seddeludstedelsen. Det betyder, at saa længe Nationalbanken gør sin Skyldighed og kan indløse sine Sedler med Guld, har den en uantastelig Magtstilling, som det i Virkeligheden ikke vil være muligt for nogen Statsmyndighed at røkke ved, men saa snart den skal ansøge om at blive fritaget for sine Forpligtelser, er Stillingen en anden. Det, som er sket i den senere

Tid, er jo netop, at Nationalbankens Direktion, specielt Direktør Ussing, stadig væk kaster Bolden op til os — om jeg maa bruge det Udtryk —, idet man erklærer, at det at raade Bod paa Landets Valuta ikke er noget, der vedkommer Nationalbanken: Vær saa god, det maa Lovgivningsmagten og Regeringen om, de andre vasker deres Hænder i Folkets Paasyn. Naar Nationalbanken har stillet sig paa denne Maade, synes jeg, at i samme Grad bliver Lovgivningsmagtens Stilling stærk. Og jeg maa gentage, at ingen Valutaplan vil kunne have Haab om paa virksom Maade at gavne den danske Valuta, naar den ikke inddrager Nationalbanken til aktiv Medvirkning ved at sørge for Seddelmængdens forsvarlige Nedbringelse.

Justitsministeren (Rytter): Det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Bramsnæs) ved, at Spørgsmaalet om, hvorledes man naar op til Guldpariteten, er et Spørgsmaal, der diskuteres over hele Europa. Det lader oven i Købet til, at man fra visse Sider vil gaa over til en anden Maalestok end Guldindløseligheden, men den Tid den Sorg. Naar det ærede Medlem spørger om, hvorledes Regeringen ser paa Sagen, skal jeg udtale, at vi paa det nuværende Tidspunkt ser saaledes paa den, at der ikke er nogen anden Vej end at begynde med Indløsning til en vis Procent og derefter stige paa en bestemt Maade op til Guldparitet.

Brandes: Den højtærede Ministers Svar tilfredsstillede mig ikke, idet han paa mit Spørgsmaal angaaende Delkrederefonden svarede, at den Sag var ordnet ved Forhandling mellem Finansministeren og Banken. Men er det da tænkeligt, at man ikke har villet have den højtærede Justitsminister med til denne Forhandling? (*Afbrydelse* af Justitsministeren). Vil Justitsministeren da ikke forklare mig, hvorledes man ordnede dette Forhold, saaledes at Staten mistede sin Del af Delkrederefonden og slet intet fik til Gengæld, og hvorledes man mener ikke at maatte bebrejde Nationalbanken, at den uddelte Udbytte paa et Tidspunkt, da den slettede en Statsinteresse.

Justitsministeren (Rytter): Jeg skal faa fat i Regnskabet til tredie Behandling.

Bramsnæs: Den højtærede Ministers Udtalelse om, hvad Regeringen har til Hensigt med Hensyn til Guldindløseligheden, var jo heller ikke denne Gang